

מ"ת 1008/15 - מדינת ישראל נגד יגאל סאסי (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

03 ספטמבר 2015

מ"ת 1008-15 מדינת ישראל נ' סאסי(עציר)

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

מדינת ישראל

המבקשת

ע"י ב"כ המתמחה ברוך יעקובי

נגד

המשיב

יגאל סאסי (עציר) - בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד ורוניקה בירמן ממשרדו של עו"ד בניה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו וזאת על רקע כתב אישום המייחס לו 3 עבירות של סחר בסם מסוכן.

בתיק זה ניתנה ביום 4.8.2015 הסכמה לראיות לכאורה ועילת מעצר. במהלך דיון זה, עתר ב"כ המשיב להורות על שחרורו אף ללא היזקקות לתסקיר, וזאת בשים לב למי שעברו הפלילי מינורי ואיננו מן העניין, נוכח מצבו הבריאותי ונוכח קיומה של חלופה טובה בדמות מס' בני משפחה. בסופו של דיון זה, הורתה כב' השופטת חביב כי נוכח כך ש: **"המעורבות של המשיב בעולם הסמים כפי שהיא משתקפת בתיק הראיות היא מעורבות עמוקה ובנסיבות העניין... סבורתני כי על אף מצבו הרפואי של המשיב לא ניתן להורות על שחרורו בתנאים בשלב זה מבלי לבחון את החלופה באמצעות שירות המבחן"**.

בהתאם לאמור, הוגשו שני תסקירים ובסופם ממליץ שירות המבחן על שחרורו של המשיב לביתו בפיקוח מס' בני משפחה, כאשר חלופה זו תכלול בתוכה רכיב טיפולי הכולל הימצאות בשעות היום במרכז סלע.

במהלך הדיון שנערך בפניי ביום 2.9.2015, עתר ב"כ המשיב לאמץ את המלצת שירות המבחן. לדבריו, עצם הסכמתה של המדינה לדחייה של שירות המבחן לבחון את קליטתו במסגרת טיפולית יצרה אצל המשיב ציפייה. לגופם של דברים, מדובר באדם שאין לו עבר פלילי, אין המדובר בסוחר סמים קלאסי אלא במי שפעל בשל "אחוות נרקומנים" ועל מנת לממן את צריכת הסם שלו, מצבו הבריאותי אינו שפיר. המשיב נטל אחריות על מעשיו והודה כבר בחקירתו. עצם שחרורו תוך שילובו בהליך טיפולי, יכול לצמצם המסוכנות הנשקפת ממנו, הגם שניתן לשחררו ללא כל רכיב טיפולי. בעניין אחרון זה רמת התמכרותו של המשיב אינה מחייבת חלופה סגורה ולא בכדי המלצת שירות המבחן כוללת רכיב של טיפול במסגרת יום.

ב"כ המבקשת מנגד טענה כי לכל אורך הדיונים ציינו במפורש כי עמדתם מעצר עד תום ההליכים וההסכמה לדחייה נעשתה על מנת שלא לבצע הפרדה מלאכותית. גם אם המשיב סובל מבעיות רפואיות כאלה ואחרות, יוכל לקבל את המענה במסגרת שב"ס. מעשיו של המשיב חמורים וזה אינו נכנס לחריגים המצדיקים שחרור בעניינם של מי שחוטאים בעבירות של סחר בסם. כך גם זה אינו נכנס לחריגים ומצדיקים הליך טיפולי בשלב המעצר, אין בחלופה כדי לצמצם מסוכנות זו.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, קראתי התסקירים, שמעתי המפקחים ועברתי על חומר החקירה לא מצאתי לנכון להורות על שחרורו של המשיב. מסקנה זו מבוססת בראש ובראשונה על המסוכנות הנשקפת ממעשיו הלכאוריים של המשיב.

לצורך מתן החלטה זו בית המשפט נדרש לחומר החקירה. מעיון בראיות עולה כי התנהלותו של המשיב עובר לביצוע העסקאות השונות רחוקה תכלית שוני מהתיאור שבא כוחו ביקש ללמד ביחס לכך ורחוקה מאותה "אחוות נרקומנים" כפי הנטען.

הסוכן המשטרתי מציין כי התקשר לטלפון של המשיב לאחר שהתקבל מידע שהלה עוסק בסחר בסמים. למרות שהמשיב והסוכן מעולם לא נפגשו ואין ביניהם כל קשר, די היה שהסוכן יאמר למשיב כי קיבל את מס' הטלפון שלו והוא מבקש שיעזור לו להתארגן בשתי אצבעות, על מנת שתוך חצי שעה בלבד תצא לפועל עסקה בה המשיב מוכר לסוכן שלוש שקיות בתמורה ל-300 ₪. התנהלות זו מלמדת על מי שממש כתובת להספקת סמים לכל דורש ללא קשר להיותו חבר של קונה הסמים אם לאו.

העובדה כי המשיב מכר לסוכן סם מסוג AB-CHMINASA הגם שזה ביקש סם מסוג חשיש אין בה בהכרח לפעול לטובתו של המשיב, שכן התנהלות זו מלמדת עד כמה זה פועל בנמרצות למכור סמים, גם מי שאינו מעוניין בסם הספציפי. העברת הסם בצהרי היום במקום ציבורי, כאשר המשיב מגיע לנקודת המפגש כשהסמים באזור חלציו מלמדת על העדר מורא והתנהלות של סוחר סמים לכל דבר ועניין. תמונה דומה עולה גם מעובדות האישום השני, כאשר פרק זמן קצר לאחר שהסוכן יוצר קשר עם המשיב, הלה מתייצב בפארק ומוכר לסוכן שתי שקיות תמורת 200 ₪.

מעורבותו הגדולה של המשיב בעולם הסמים נלמדת גם מהקשרים שלו עם אחרים שברשותם מצוי סם, כפי שהדבר נלמד מעובדות 8-12 לאישום השני. עניין אחרון זה ממחיש שוב כי ניתן לעסוק בסחר בסמים גם באמצעות אחרים ותיווך בין מי שהסם מצוי ברשותו לבין הקונה. לא למותר לציין כי הסוכן נחקר בשנית לגבי טענתו של המשיב לפיה זה אמר לו שלא רוצה להתעסק עם הסמים ומסר כי הדבר נאמר ביחס לבקשת הסוכן לסמים מסוג חשיש ולא ביחס לסמים באופן כללי, כאשר אגב כך העביר לו את מס' הטלפון של מי שכן יוכל להשיג לו סמים מסוג כזה.

על מנת להורות על שחרורו של המשיב עליו לעמוד בשתי משוכות. הראשונה, חריגה מהכלל עליו חזרו בתי משפט חזור ושנה ולפיו דינם של מי שנקבעו לגביהם קיומן של ראיות לכאורה למעורבות בעבירה של סחר בסם להיעצר עד תום

ההליכים. כלל זה מבוסס על המסוכנות הרבה הנלמדת מעבירות הסמים וכן מתוך הבנה כי מעצר בית אין בו די כדי לצמצם מסוכנות זו:

"מסוכנות זו נלמדת ממאפייניהן של עבירות אלה ובכללם הנזק הרב לחברה הטמון בנגע הסמים, הפיתוי לעסוק בעבירות אלה נוכח השכר הרב בצידן, והעובדה כי מדובר בעבירות שלצורך ביצוען לא נדרשת בהכרח יציאה מהבית... מאפיין משמעותי נוסף נוגע לעובדה שפעמים רבות מעורבים בעבירות אלה גם אנשים הנורמטיביים נעדרים עבר פלילי... ויתכן שאף מן העובדה כי הפעולות הנדרשות מחלק מהמעורבים נראות שוליות עבור המבצעים אותן, כגון העברת חפץ ממקום למקום, כך שגם אנשים נורמטיביים מוכנים לבצען מבלי לחשוב על השלכות מעשיהם עד תום." [בש"פ 2746/11 פלוני נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 11.5.2011)].

ובדומה ראה: "מי שיש נגדו ראיות לכאורה על החזקת סם שלא לצריכה עצמית, או על סחר בסם, צפוי למעצר עד תום ההליכים. רק נסיבות מיוחדות יכולות להצדיק, במקרים כאלה, שחרור מן המעצר." [בש"פ 4305/09 גאנא חרבאוי נ' מדינת ישראל, (טרם פורסם 25/5/09)].

עוד יצוין כי גם גיל צעיר והעדר עבר פלילי אינם מהווים חסינות מפני מעצר. בענייננו, המשיב אינו צעיר בגיל וגם אם לחובתו הרשעה אחת בלבד בגין תקיפת שוטר, הרי שחלקו בביצוע המעשים משמעותי. המדובר במס' הזדמנויות של סחר בסם, המדובר בסחר שלא בין חברים, תוך גילוי מעורבות בעולם הסמים ומוטיבציה ברורה למכור לכל דורש.

המשוכה השנייה אשר גם בה סבורני כי המשיב לא עמד נוגעת להלכה מקדמא דנא לפיה שחרור בשלב מעצר לחלופה טיפולית מהווה חריג ומקומו של הליך שכזה, על דרך הכלל, להתבצע במסגרת התיק העיקרי.

בהתאם להלכת סויה, אין מחלוקת שהמשיב לא היה בעיצומו של הליך גמילה. גם אם זה לכאורה הביע נכונות לעשות כן עבורו ועבור משפחתו (בחקירתו המשטרית), הדבר לא עונה על הדרישה המצטברת הראשונה ואף לא תחילת מענה לדרישה זו. כל פרשנות אחרת לרכיב זה תהיה מלאכותית וחוטאת לעובדה הפשוטה שהמשיב לא פעל בשום דרך עובר למעצרו להיגמל מהתמכרותו.

כידוע, הפסיקה הכירה מצבים בהם גם מי שלא החל בהליך גמילה עובר למעצרו, יכול וישוחרר וזאת בהתקיימם שני התנאים הנוספים בהתאם להלכת סויה, היינו סיכויי ההצלחה הגבוהים ויש בחלופה המוצעת כדי לצמצם המסוכנות הנשקפת מן המשיב.

בתיק זה סבורני כי אין בחלופה המוצעת כדי לצמצם את המסוכנות. המדובר בחלופה שיש בה כדי להחזיר את המשיב אל סביבתו הטבעית, סביבה ממנה יצא וביצע את העבירות המיוחסות לו, סביבה שבקרבה השתמש בסמים. הדברים אמורים ביתר שאת בפרט כאשר לדברי המשיב חלק מהתמכרותו מערבת נרקומנים אחרים. גם אם החלופה תהיה שלא בביתו אלא בביתו של מישל סאסי, המדובר בשינוי סמנטי ואין בו כדי לענות על הדרישה המתבקשת בעניינם של אותם חריגים שמשוחררים בעבירות סמים ועניינה, ניתוק מהסביבה השולית.

לא זו בלבד, הרי שהמשיב הוכיח במעשיו שיש לו קשרים עם צדדי ג' בעלי זמינות לסמים ואף בכמות גדולה. המשיב יוכל להמשיך ולעסוק בכך בהיותו מצוי בדירתו בשעה שאינו נמצא במסגרת טיפולית, ומכאן יכולתה של חלופה זו לצמצם המסוכנות אין בה די.

שמעתי את אשתו של המשיב וכן את המפקחים החלופיים. ככל שהדבר נוגע לאשת המשיב, זו אכן הותירה רושם חיובי בפרט ביחס לרצונה לסייע למשיב, אולם ספק עד כמה תוכל לשמש עבורו גורם סמכותי ומציב גבולות. בהקשר לכך, העובדה שלדברי אשתו רק כחודש עובר למעצרו חשדה בשימוש שזה עושה בסמים (על רקע דבריו לפיהם תקופה ארוכה ביותר צורך נייס גאי באופן אינטנסיבי), מלמדת בעקיפין כי זו לא הייתה מעורבת דיה בחייו. לכל אלה יש להוסיף את מאפייני אישיותו כפי שמוצאים ביטוי בתסקיר, בכללם העדר יכולת להציב לעצמו גבולות פנימיים לצד קושי בהצבת גבולות חיצוניים לאחרים בסביבתו.

למעלה מן הצורך, אפילו שירות המבחן ממליץ בסופם של דברים על שחרורו לחלופה הכוללת רכיב טיפולי, אין לומר שקביעותיו של שירות המבחן מלמדות בהכרח על סיכויי הצלחה גבוהים. הדברים אמורים בשים לב לעובדה שלהתרשמות שירות המבחן, על אף שהמשיב מגלה הבנה מסוימת לבעייתיות בדפוסי השימוש שלו בסמים, לשיטתם זה מפחית באופן ניכר מחומרת מעשיו. ודוק, שירות המבחן הוא זה שבא בהצעה לשילוב במסגרת טיפולית פתוחה ולא המשיב שרק הסכים לכך.

סוף דבר, מכל המקובץ לעיל, בהינתן קיומן של ראיות לכאורה, עילת מעצר ומשלא מצאתי כי המשיב נכנס לחריגים המצדיקים שחרורו של מי שלכאורה מעורב בעבירות של סחר בסם או שחרור לחלופה טיפולית בשלב המעצר, הנני להורות על מעצרו עד תום ההליכים נגדו.

**ניתנה והודעה היום י"ט אלול תשע"ה,
03/09/2015 במעמד הנוכחים.
דניאל בן טולילה, שופט**